

Univerzita Palackého v Olomouci

Pedagogická fakulta

Katedra hudební výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Městská hudba Františka Kmocha

Olomouc 2017

Vypracovala: Klára Bucková

Vedoucí práce: PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Městská hudba Františka Kmocha“ vypracovala samostatně pod vedením vedoucí bakalářské práce za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato bakalářská práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Olomouci, dne 8. 12. 2017

.....

Na této stránce bych ráda poděkovala vedoucí práce PaedDr. Leně Pulchertové, Ph.D. za cenné rady a připomínky, které mi v průběhu psaní práce udělila a za její odborné vedení. Velký dík také patří Mgr. Miloslavu Bulínovi, DiS., dirigentu MhFK, a Mgr. Jitce Kříčkové za ochotu, kterou mi prokázali při poskytování nejrůznějších materiálů. Dále pak Martině Tuhé a Bc. Michalu Smrčínovi, DiS. za pomoc při úpravě bakalářské práce.

Obsah

Úvod	1
1. František Kmoch	2
1.1. Kmochova rodina	2
1.2. Mládí	2
1.3. Z učitele muzikantem	3
1.4. Osobní život	4
1.5. Kmochův skon	5
2. Odkaz Františka Kmocha městu Kolín	7
2.1. Základní umělecká škola Františka Kmocha (ZUŠ) Kolín	7
2.2. Malé dechovky	8
2.3. Klub přátel Františka Kmocha	8
3. Kmochova kolínská kapela	9
3.1. Sokolské a dechové kapely	9
3.1.1. Kolínský Sokol	9
3.2. Vznik Kmochovy kapely	10
3.3. Cesty Kmochovy kapely	13
4. Kmochova kapela po Kmochově úmrtí	16
4.1. Alois Vlasák	16
4.1.1. Kmochova kapela během světových válek	17
4.2. Další významní dirigenti	18
5. Současná podoba souboru	21
5.1. Miloslav Bulín	22
5.2. Vystoupení	23
6. Repertoár orchestru a jeho žánrové proměny za dobu působení souboru	24
7. Význam souboru v kontextu města Kolín	26
7.1. Kmochův Kolín	26
Závěr	28
Resumé	29
Seznam použitých zdrojů	30
Seznam příloh	
Obrazové přílohy	
Anotace	

Úvod

Tématem mé bakalářské práce je „*Městská hudba Františka Kmocha*“. Téma je mi velmi blízké, a to hlavně proto, že jsem sama byla členkou tohoto orchestru. Navíc se jedná o jeden z nejuspěšnějších českých orchestrů, jehož bohatá historie spadá až do 19. století. Bohužel jsem však u většiny svých vrstevníků zjistila, že nemají žádné povědomí o tomto orchestru, či snad o osobnosti Františka Kmocha. Právě proto si myslím, že je důležité toto téma více zpracovat a všem ukázat tak, jaký hudební poklad naše země má.

První kapitoly práce jsou věnovány životu Františka Kmocha a jeho odkazu městu Kolín. Jedná se o důležitou část práce, protože Kmoch byl jedním z nejuznávanějších hudebníků své doby a podstatně se podílel na vývoji dechové a sokolské hudby. Největší pozornost je však věnována historii orchestru a především pak jeho současné podobě. Na základě rozhovoru se samotným dirigentem tělesa jsem mohla zpracovat a popsat současné dění v orchestru. Za důležité také považuji seznámit čtenáře s repertoárem orchestru a jeho žánrovými proměnami za dob působení souboru. V závěru se pak zaměřuji na význam orchestru v kontextu města Kolína a na významný kolínský festival *Kmochův Kolín*.

Hlavním cílem mé práce je popis činnosti orchestru v současnosti a minulosti. Dalšími cíli bude seznámit čtenáře s repertoárem orchestru a jeho žánrovými proměnami po dobu působení souboru, tj. od konce 19. století do současnosti, a také obeznámit čtenáře s významem souboru v kulturním kontextu města Kolín.

O *Kmochově kolínské kapele* bylo vydáno velké množství literatury. Nejužitečnější publikací při mé práci byla *Sto let Městské hudby Františka Kmocha*¹ od autora Karla Chvalovského. Dále pak *František Kmoch*² také od Karla Chvalovského. I přes velké množství vydaných publikací pro mě nebyla práce jednoduchým počinem. Veškerá literatura se totiž zabývá historií orchestru, nikoliv však současnou podobou tělesa. Proto jsem musela čerpat pouze z rozhovorů, novinových článků, internetových zdrojů a některých interních materiálů orchestru, které mi byly poskytnuty.

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971.

1. František Kmoch

1.1. Kmochova rodina

Rod Kmochů, pocházející z Polabí na Kolínsku, neměl nikdy na růžích ustláno. Kmochovi prarodiče žili na nevelkém hospodářství ve vesnici Chmeliště u Uhlířských Janovic, kde se Kmochův dědeček, Matěj Kmoch (*1798), o toto hospodářství staral. Roku 1822 se do usedlosti narodil syn Jakub. Jakubovi však sedláctví příliš k srdci nepřirostlo, a tak se vyučil krejčovině. Avšak ani toto řemeslo ho vnitřně nenaplňovalo. Jakub totiž tíhnul k hudbě a později se dokonce naučil hrát na klarinet. Hrával v kostele, ale ještě raději na tanečních zábavách. A možná právě tam potkal svou životní lásku, Kateřinu Baláčkovou (*1828) ze Zásbuk.

Rodiče Kateřiny, vážení velkostatkáři, byli proti jejímu sňatku s Jakubem Kmochem. Neměl dobrý původ, ani stálé řemeslo. Avšak Kateřina od své lásky neupustila, a tak ji rodiče vydělili.

První roky společného soužití v Zásbukách byly pro manžele velmi těžké, ale jejich pevná láska a společná péče o početnou rodinu jim v životě pomáhala. Jakub krejčoval, později podnikal menší obchody, ale ani na svůj oblíbený klarinet nezanevřel. A tak se stalo, že dne 1. srpna 1848 se v Zásbukách č. p. 142 narodil malý František Kmoch, nejstarší z pěti synů. Otcovo hudební nadání však podědili pouze dva synové – prvorozený František a nejmladší syn Rudolf (*1866). Ten však hudebně nijak nevynikl.¹

1.2. Mládí

Na Františkův hudební talent působil již od útlého věku domov. Otec Jakub hrával každou volnou chvíli české melodie na svůj klarinet. Matka zase velmi ráda prozpěvovala v lidovém tónu, a tak se národní píseň stala Kmochovou hlavní hudební inspirací.

Nejvíce však na Kmocha hudebně zapůsobil jeho první vychovatel, řídící učitel zasmucké obecné školy Václav Plaček, který si brzy všimnul Františkova hudebního nadání. Začal ho tedy vyučovat hře na housle. Proto se můžeme domnívat, že Zásbuky nejsou pouhým

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 19 - 21.

rodištěm slavného dirigenta a skladatele, ale i kořenem jeho celoživotní hudební práce a jeho vztahu k národní písni a lidové hudbě.

Po absolvování zasmucké obecné školy byl František v šestnácti letech přijat na kolínskou reálku. Ani tam na hudbu nezanevřel, ba naopak. Pokračoval ve hře na housle, dokonce se seznamoval i s hrou na některé dechové nástroje. Pečlivě zkoumal pěveckou a hudební stránku při povinných exhortách¹. Objevují se i zmínky o tom, že během studia na reálce se pokusil o první komponování. Nicméně se jedná o nedoložené zprávy, jež můžeme prisuzovat tomu, že Kmoch nedbal o zachování písemných materiálů.

Reálku František absolvoval s velmi dobrým prospěchem. A i díky jeho stále výraznějším sklonům k hudbě bylo rozhodnuto, že bude nadále pokračovat ve studiích. Nejvhodnějším řešením bylo studium na jednoletém učitelském ústavu, který poskytoval důkladnou hudební přípravu. A tak se stalo, že v letech 1868 – 1869 úspěšně vykonal předepsaná učitelská studia na *Ústavu pro vzdělávání učitelů při c. k. české vzorní hlavní škole v Praze*. Je třeba poznamenat, že mezi Kmochovy kantory byl i Josef Foerster, který byl pro Františka samozřejmě nejvýznamnější.²

1.3. Z učitele muzikantem

V jednadvaceti letech získal František své první učitelské místo v Suchdole u Kolína. Kmoch se ve své první učitelské praxi uvedl jako velmi dobrý kantor. Ačkoliv v Suchdole pobyl pouze jeden rok, dostal velmi příznivý posudek od řídícího učitele. Po prázdninách roku 1871 byl František přeložen do Červených Peček, kde nastoupil na trojtřídní obecnou školu. Byl znám jako velmi oblíbený učitel, jenž dovedl děti nadchnout pro práci a vzbuzoval v nich dobrý vztah k národním písním, které sám tolik miloval. Avšak právě jeho láska k hudbě se dostávala do konfliktu s jeho učitelskými povinnostmi. Oboje měl rád, ale hudba mu k srdci přeci jen přilnula více.³ Kmoch velmi často vyjížděl do Kolína, kde působil jako houslista v taneční kapele Josefa Borčického. Pro tu také komponoval, a tak postupně nabýval vlivu, až roku 1870 stanul v jejím čele.⁴ Dokonce si jeho nadání všimnul i baron Theodor

---

¹ Exhorta – náboženské kázání pro studenty pořádané nejčastěji v kostelech.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 22 – 27.

³ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 8 – 9.

⁴ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 31.

Hrubý z Jelení, který Františka zval na svůj zámek v Pečkách. Tam se Kmoch účastnil jako houslista domácích koncertů.¹

Roku 1872 byl František Kmoch přeložen do Solopysk, kde se stal učitelem na pětiletou obecnou školu. I zde se František ukázal jako velmi dobrý pedagog, kterého děti milovaly. Nicméně Kmochova láska k hudbě plně převládala. Intenzivně pokračoval ve své touze po hudbě jako životním povolání a učitelství se nevěnoval naplno. A tak se také stalo, že jeho čtyřletá učitelská kariéra byla roku 1873 ukončena suspendací. Hlavním důvodem suspendace bylo uváděno hrubé zanedbávání školních povinností a vyhrávání po hospodách při tanečních zábavách, což poškozovalo dobré jméno učitelského stavu. Avšak tento důvod nebyl tím pravým. František Kmoch totiž politicky nevyhovoval rakouským úřadům, protože se veřejně hlásil k nové, tehdy pokrokové myšlence sokolské a vyznával český program. To se projevovalo v jeho tvorbě i v jeho vlivu na mládež. Suspendace se tedy stala konečným řešením Františkova rozhodování mezi školou a hudbou.

Kmoch se i s rodiči natrvalo přestěhoval do Kolína. Nastávající životní situace nebyla pro Kmocha nikterak jednoduchá. Musel vyžít z příjmů, které měl z her své taneční kapely. Sice se jednalo o úspěšnou kapelu, nicméně příjem nebyl dostačující ke splnění životních potřeb. Naštěstí měl Kmoch spoustu přátel schopných mu být v nouzi nápomocných. V první řadě pak kolínský Sokol, jenž mu ihned podal pomocnou ruku.²

1.4. Osobní život

Kolín se pro Kmocha stal kolébkou života. Našel zde nejen své životní kariérní úspěchy, ale i lásku svého života - Josefu, rozenou Kahlsovou (*1853). Svatba proběhla 28. listopadu 1880 v Praze v kostele u sv. Petra. Josefa přinesla do manželství nemalé věno, které Františkovi leckdy pomohlo finančně podpořit jeho kapelu, samozřejmě vždy se souhlasem jeho chotě. Kmochovi zprvu pobývali v Kolíně na Husově třídě. Později z Josefinina věna zakoupili domek na Havlíčkově třídě, dnešní ulice Kutnohorská 50/37. V tomto domě Kmoch strávil celý zbytek života.

---

¹ František Kmoch. In: *57 osobností Středočeského kraje*. Praha: Středočeská turistická a informační služba, 2009, s. 2.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 32 – 34.

Manželé Kmochovi dali život pěti dětem – samé dcery. Nejstarší dcera Josefa, narozená v roce 1881, zdědila po otci hudební nadání. Studovala hru na klavír a stala se výbornou pianistkou a učitelkou hudby. O tři roky mladší dcera Anna zdědila otcovu lásku k učitelství. Vystudovala učitelský ústav v Chrudimi a celý život se učitelství věnovala. Další dcera Jiřina se narodila v srpnu 1885. Provdala se za poštovního úředníka Ruperta Audolenského, který po Kmochově smrti vedl celou jeho uměleckou pozůstalost. Čtvrtá dcera Hermína, narozená roku 1887, vystudovala obchodní školu. Nejmladší dcera Ludmila zemřela velmi mladá, a to v roce 1916, v nedožitých sedmadvaceti letech.¹

1.5. Kmochův skon

František Kmoch obětoval hudbě celý svůj život. A jeho celoživotní usilovná práce se podepsala i na jeho zdraví. Do neúnavné skladatelské činnosti i práce s kapelou se objevily poruchy zraku i sluchu. Kolínského velikána pomalu opouštěly síly. V březnu roku 1912 trvale ulehl na lůžko a 30. dubna 1912 opustil Kmoch navždy svou milovanou rodinu i hudební svět v nedožitých šedesáti čtyřech letech. Zpráva o Kmochově skonu rychle obletěla celý kraj. Připomeňme si proto tedy alespoň nekrolog z *Kolínských listů* vydaný 4. 5. 1912, který nám poukazuje na slávu a oblíbenost Kmochovu.²

„V předvečer jarního svátku, dne 30. dubna 1912, vydechl svoji šlechetnou duši náš Kmoch: Pravím náš Kmoch, protože vžil se tak do všech srdcí českých, že i v nejodlehlejší víšce české hlaholily jím upravené národní naše písně.

Popularitu svoji získal si však nejen v Čechách, nýbrž sláva jeho pronikla i za hranice, kde jméno jeho zvučně bylo vyslovováno. Skladby jeho, vynikající hlavně rýzností a zdravým rytmem, které byly pravou oasou v záplavě dnešních frivolních valčíků operetních – polek, nechyběly snad na žádném populárním koncertě a jistě i nejvíce zarmouceného dovedly potěšit a ku zpěvu zlákat.

Jeho skon je tím tragičtější, že zesnul v předvečer, kdy slaven svátek probouzející se přírody a všeho jarního veselí, kdy již v časných hodinách ranních se svojí hudbou „budičkem“ procházel městem a probouzel každého, aby se radoval ze vzkříšení přírody,

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 35 – 39.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 30.

z prvního máje. Letos však bylo smutno, neboť nebylo tu jeho s veselými pochody a všichni, jmenovitě jeho hudebníci, po něm populárně „Kmocháci“ zvaní, truchlí pro svého „tatička“. Též veliký letošní sjezd sokolský bude se odbývat za jeho nepřítomnosti.

Byl on také co člověk duše šlechtná a nebylo snad na celém světě duše, které by byl ublížil, nýbrž byl povahy přímé, mírné a dobrosrdečné, jako jeho písně.

Ačkoliv však nám jeho tělesná schránka byla vyrvána, přece duch jeho bude žít. Budiž mu země lehká a nehynoucí čest jeho slavné památce.“¹

Poslední rozloučení proběhlo v pátek 3. května 1912 na kolínském hřbitově, kde je Kmoch pochován.

Aby se kolínští postarali o památku na svého slavného rodáka a prokázali mu tak vděk i úctu, nechali vyhotovit pomník, jenž byl slavnostně odhalen 22. července 1913 na bývalém Dolejším ostrově v Kolíně, nyní Kmochově ostrově. Bronzová busta na žulovém podstavci je dílem kolínského sochaře Václava Drobníka. Na podstavci tkví nápis: „*František Kmoch, hudební skladatel a kapelník*“.² Dne 7. května 1922 byla v kolínské Kutnohorské ulici odhalena pamětní deska při příležitosti 10. výročí Kmochova úmrtí. Tu v roce 1968 nahradila deska nová, slavnostně představena 21. června v rámci šestého ročníku Kmochova Kolína. Příznivci nezapomněli ani na Zásmyky, kde byla koncem 80. let 20. století umístěna pamětní deska na Kmochův rodný dům.³

---

¹ Za Františkem Kmochem. Kolínské listy, 4. 5. 1912. Citováno z: CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 30-31.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 31-36.

³ František Kmoch. In: *57 osobností Středočeského kraje*. Praha: Středočeská turistická a informační služba, 2009, s. 8.

2. Odkaz Františka Kmocha městu Kolín

Františka Kmocha můžeme považovat za jednoho z nejvýznamnějších kolínských rodáků. Jeho díla jsou známá nejen v Čechách, ale i v zahraničí. Je tedy zcela jasné, že město Kolín je na svého rodáka patřičně pyšné a jeho jméno nese hned několik spolků, budov i ulic. Pojďme si připomenout alespoň některé z nich.

2.1. Základní umělecká škola Františka Kmocha (ZUŠ) Kolín

Městská hudební škola v Kolíně svou činnost zahájila 1. 10. 1932. V té době tuto školu navštěvovalo devadesát dva žáků. Prvním ředitelem školy se stal Josef Mančal, pedagog, sbormistr a dirigent. Městská hudební škola se stala centrem hudebního dění nejen města Kolína, ale i přilehlého okolí. Už tehdy totiž školu navštěvovali i žáci mimokolínští. Škola však i přes veškeré úspěchy neměla na různých ustláno. Finančních příspěvků byl totiž nedostatek. Nejhorším časem byla pro školu druhá světová válka. Během ní totiž Němci zabrali budovu školy, tudíž muselo vyučování probíhat v bytech kantorů.

Roku 1968 byl škole přidělen čestný titul: Lidová škola umění Františka Kmocha. Kmochovo jméno je se školou spjato díky jeho hudebnímu vlivu právě ve městě Kolíně.

V letech 1988 a 1996 byly pro školu zrekonstruovány dvě městské budovy, které nabízejí ideální zázemí pro rozvoj hudebního, výtvarného i tanečního oboru. V současné době má škola jednu pobočku ve Velkém Oseku a také několik tříd ve Starém Kolíně, ZŠ Lipanská v Kolíně a v ZŠ Týnec nad Labem. Od roku 2007 je ředitelem školy Mgr. Michal Dubnický.¹

Od roku 1963 působí při ZUŠ Kolín také mládežnický orchestr sestavený z žáků právě ZUŠ Kolín. V čele tohoto orchestru se vystřídal několik výborných dirigentů, jako zakladatel orchestru Richard Poletín, Přemysl Černík, Ladislav Josef, Ivan Fišer, mjr. Jan Chromec, Miroslav Zeman, Miloš Podnecký, či Josef Šťastný.² Roku 2007 si orchestr pod svá křídla vzal dirigent Jiří Vojtěch, pedagog a tubista. Od roku 2009 orchestr spolu s Jiřím Vojtěchem diriguje i Lukáš Bořek, pedagog a absolvent *Konzervatoře Jaroslava Ježka* v oboru hry na klarinet a saxofon.

---

¹ Z historie. *ZUŠ Kolín* [online]. [cit. 2017-06-13]. Dostupné z: <http://www.zus-kolin.cz/z-historie>.

² KRONUS, Jaroslav. *Historie města Kolína ve fotografiích a kresbách: Díl 9. František Kmoch a jeho odkaz*. Kolín: Vzdělávací centrum SOFIA, 2004, s. 83.

Orchestr se účastní nejrůznějších hudebních soutěží, také pořádá velkou řadu tuzemských i zahraničních koncertů.

2.2. Malé dechovky

Vedle velkých dechových orchestrů vznikaly i malé odnože dechovek. Z členů Kmochovy hudby se utvořila i *Malá dechovka Josefa Materny* a *Malá dechovka Miloše Glose*, jež hrály jak doma, tak v zahraničí.

V 60. letech 20. století vznikla nedaleko Kolína v Suchdoleckém JZD malá dechová kapela Josefa Košaty *Suchdolanka*. Členové kapely jsou zároveň členy MhFK.¹

V neposlední řadě je třeba také připomenout malou dechovku *Kmochovka*, která vznikla v roce 2009 při velkém dechovém symfonickém orchestru *Harmonie 1872 Kolín*. A jak je jasné i z názvu, kapela se snaží o naplnění odkazu Františka Kmocha. V čele dechovky stanul Ladislav Klouček.²

2.3. Klub přátel Františka Kmocha

Tento spolek rozvíjející odkaz hudebního skladatele a kapelníka Františka Kmocha byl založen v březnu roku 1990. Členy klubu se stali i hudební skladatelé, dirigenti a historikové. Čestným členem byl až do své smrti, tedy do roku 2000, Jindřich Praveček mladší, český skladatel a dirigent. Členové klubu nežijí jen na území České republiky, ale i v USA, Kanadě, Švédsku, Anglii či Německu.

Klub přátel Františka Kmocha pořádá mnoho kulturních programů. Dvakrát měsíčně organizuje Nedělní taneční odpoledne, při nichž vystupují kapely z Kolína a okolí. Pro své členy také klub zajišťuje zájezdy na hudební festivaly dechové hudby. Spolek dokumentuje i největší kulturní událost města *Kmochův Kolín*. Členové klubu pořizují fotografie, videozáznamy i písemné záznamy. Dne 25. 4. 2002 při příležitosti výročí devadesáti let od úmrtí Františka Kmocha odhalil Klub přátel pamětní desku u Kmochova hrobu.³

---

¹ KRONUS, Jaroslav. *Historie města Kolína ve fotografiích a kresbách: Díl 9. František Kmoch a jeho odkaz*. Kolín: Vzdělávací centrum SOFIA, 2004, s. 123 - 124.

² Malá dechovka KMOCHOVKA. *Harmonie 1872 Kolín* [online]. [cit. 2017-11-15]. Dostupné z: <http://www.harmonie1872.cz/kmochovka.htm>.

³ KRONUS, Jaroslav. *Historie města Kolína ve fotografiích a kresbách: Díl 9. František Kmoch a jeho odkaz*. Kolín: Vzdělávací centrum SOFIA, 2004, s. 91.

3. Kmochova kolínská kapela

3.1. Sokolské a dechové kapely

Ještě před tím, než se blíže seznámíme s Kmochovou kolínskou kapelou, je nutné se zaměřit na celkový význam sokolských a dechových kapel, kterou Kmochova kapela bezesporu byla. Sokolské kapely vznikaly především za cílem doprovázet sokolská cvičení. Při těchto společných cvičeních byla hudba rytmicky jednotícím prvkem, jenž ve značné míře zvyšoval i emocionální vliv cvičení na cvičence a diváky. Sokolská hudba se uplatňovala jak v uzavřených prostorech (tělocvičny, sály), tak především venku – na loukách, při sjezdech žup, ve městech, na sokolských sletech. V důsledku velké oblíbenosti sokolské hudby docházelo k nárůstu tvoření těchto rytmicky výrazných skladeb. Hudbu tvořili zejména hudebníci pohybující se v okruhu sokolských jednot. Do základu svých skladeb používali národní písně, které po zpracování představovaly národní prvek. Sokolské písně měly velký úspěch a mnohé z nich ho měly i po druhé světové válce. K nejznámějším sokolským písním patří skladby jako *Hoj vzhůru, pestrý sokole* (A. Brotan), *Lví silou, vzletem sokolím* (F. J. Pelze) a další. Z Václavkova-Smetanova soupisu víme, že do začátku první světové války vzniklo na 31 zpěvníků výslovně určených Sokolu, výletům a společnému zpěvu borců. Obsahově se zpěvníky příliš nelišily od těch společenských. Pouze výletní zpěvníky obsahovaly především písně s důrazem na pochodový rytmus. Jedním z nejplodnějších autorů tohoto žánru v době před první světovou válkou byl Karel Pospíšil (1867 – 1927), jenž sám komponoval hudbu k prostným¹ o V., VI. a VII. sletu. K dalším významným autorům sokolské tvorby se řadí Karel Šebor, Miroslav Rubín (užíval pseudonym Mirko Burina), či František Kmoch.²

3.1.1. Kolínský Sokol

Tělocvičná jednota Sokol byla založena roku 1862. Zakládajícím členem a zároveň prvním starostou kolínského Sokola se stal Jan Balling, jeho náměstkem byl určen Jan Dvořák. Dalšími členy výboru Sokola byli: Antonín Karabáček, Antonín Zeman, Eduard Morstadt, Josef Sixta, Matěj Souček a dr. Václav Radimský. Zvoleni byli také první cvičitelé Antonín Červenka a František Skalický. Ti však byli později z disciplinárních důvodů

---

¹ Prostná – Sportovní disciplína mužské i ženské gymnastiky, která se cvičí bez náradí.

² KAPUSTA, Jan. *Dechové kapely, pochod a František Kmoch*. Praha: Supraphon, 1974, s. 51 – 59.

odvolání. K zábavám, koncertům a sokolským cvičením, které Sokol pořádal, bylo zapotřebí kvalitní hudby. Z počátku byla příležitost udělena kapele pod vedením Františka Kubička. Ani toto těleso však zdaleka nestačilo. Proto byl vyzván František Kmoch, aby se pokusil o založení vhodného souboru, což se Kmochovi počátkem roku 1871 nakonec podařilo. O Kmochovu kapelu se sice zajímali i vysloužilí veteráni, kolínský Sokol mu však nabídl i finanční spolupráci. Navíc sám Kmoch tíhl především k Sokolu. A tak jeho kapela počala hrát na jarních zábavách Sokola a na podzimních sokolských a národních slavnostech. Orchester byl tak navždy považován za kapelu sokolskou, i když ji s kolínským Sokolem nespojovala žádná smlouva či úmluva. V účetních knihách jednoty ale můžeme najít vyplácení sokolské hudby. Aby byla kapela sokolskou už na první pohled, uspořádal výbor Sokola mezi členstvem sbírku na stejnokroje orchestru.

Fakt, že František Kmoch svou kapelu, a také své myšlenky přiklonil Sokolu, byl pro tvář kapely a pro skladatelské zaměření kapelníka v příštích letech působení rozhodující.¹

3.2. Vznik Kmochovy kapely

Vznik Kmochovy kolínské kapely spadá už do mladistvých let Františka Kmocha, tedy do dob, kdy byl ještě učitelem. Tím, že početně rozšířil a zkvalitnil svou taneční kapelu, položil základ velkého smyčcového orchestru, z něhož později vzešel i symfonický orchestr. Hned na to mohl uskutečnit i svou další myšlenku, tedy založit dechovou kapelu, s čímž pomohla i těsná spolupráce s kolínským Sokolem. Na základě toho měla Kmochova kapela hned tři druhy orchestrů: smyčcový, taneční a dechový. Symfonický orchestr nelze uvádět jako samostatnou složku orchestru, protože v něm nebylo vlastní těžiště působnosti kapely. Ve všech tělesech působili ti samí členové, kteří ovládali hned několik hudebních nástrojů a ty podle potřeby měnili. O členech kapely víme, že vlastním povoláním většinou patřili k manuálně pracujícím a byli nadšení hudebníci z Kolína a okolí. Nejčastěji se jednalo o drobné zemědělce, obchodníky, řemeslníky, dělníky, živnostníky a zaměstnance různých úřadů a spolků. Jednalo se tedy o naprosté amatéry, jež spojovala jen láska k hudbě a přátelství. Na začátku fungování taneční kapely (1870) měl orchestr 7 – 8 členů. K roku 1910, kdy byla kapela na vrcholu své slávy, měla 62 stálých členů. Při větších koncertech byli přizváni další hudebníci a těleso tak tvořilo kolem 70 až 80 hudebníků. Vzhledem k tomu, že všichni členové byli amatéři, Kmoch se snažil o zdokonalení jejich hráčských technik,

---

¹ KAPUSTA, Jan. *Dechové kapely, pochod a František Kmoch*. Praha: Supraphon, 1974, s. 69-73.

a zavedl tak pravidelné zkoušky s včasnou docházkou a trval na domácí přípravě každého z hráčů. Kmoch se však i nadále snažil o vzrůst počtu členů, pak se častokrát v kapele objevili i vysloužilci vojenských hudeb, čímž měla kapela i výborné sólisty. Díky přísné ruce Kmochově a velkým srdcím muzikantů byla úroveň kapely na takové výši, že bez problémů zvládala i náročná díla, jako např. směsi z oper, Dvořákovy *Slovanské tance* apod. Zájem o Kmochovu kapelu neměl pouze spolek Sokol, ale i Spolek vojenských vysloužilců, kteří si Kmocha spolu s jeho dvěma zástupci pozvali k jednání už v roce 1871. Z toho vyplývá, že Kmochova kapela byla už od tohoto roku brána jako samostatný celek s vlastním kapelníkem. Soubor se však kapelou vojenských vysloužilců nestal, stále tíhnul k Sokolu. Aby svou příslušnost kapela prokázala, nechala si pořídit pro všechny členy stejnokroje. Ty byly stejné jako sokolské kroje, jen čepice se lišila.

Za oficiální rok založení Kmochovy kolínské kapely však považujeme až rok 1872, po stanovení pevného řádu kapely. Ten měl tři části – stanovy pro místopředsedy, pokladníky a zastupitele hudby, pro kapelníka a pro ostatní hudebníky. Podívejme se alespoň na některé povinnosti ostatních hudebníků:

„3. Do hry, pakli toho slušnost žádá, vždy úhledně a čistě se dostaviti, jakož i spolkový oděv v pořádku držeti a nástroj čistý a dobrý míti.“

„4. Mezi sebou upřímní býti tak, aby žádné pomluvy na hudbu nedocházely.“

„8. Konečně ukládá se každému, by se o čest a svornost své hudby staral a k ní vždy věren byl.“¹

Kmochova první **taneční kapela** měla pouze osm členů – dvoje housle, dva klarinety, flétnu, trubku, pozoun a bicí. I přes to takto malá kapela svou úrovní předčila jiné, a tak díky mnoha koncertům mohl Kmoch osazenstvo rozšiřovat. Kapela se rozrostla o violu a violoncello, hoboj a fagot, lesní rohy, trubky a pozouny, počet členů v souboru se tak rozrostl až na třicet členů. V takové sestavě se však hrálo jen při velkých tanečních zábavách. V důsledku velké poptávky po souboru musel Kmoch kapelu dělit. Takovýmto jednotlivým částem se říkalo partie. K předním koncertním akcím kapely patřily sokolské plesy a šibřinky, masopusty, oslavy svatých a světic, Mikuláš či Silvestr.

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 74-76.

Cílem Kmochovým nebylo jen pobavit posluchače, ale i zušlechtit jejich citění a působit na jejich myšlení. K tomu však pouze taneční kapela nestačila. Proto Kmoch založil **symfonický orchestr**. Základem orchestru byla postupně rostoucí taneční kapela, do jejíhož repertoáru zakladatel postupně zařazoval koncertní skladby. První samostatné vystoupení orchestru proběhlo v roce 1874. V obsazení byly flétny, hoboje, klarinety, fagoty, lesní rohy, trubky, pozouny, bicí a několikanásobně obsazený smyčcový kvintet. Opět se jednalo o členy Kmochovy taneční kapely.

Vedle vážné hudby Kmoch také s oblibou interpretoval populární koncerty s lehčí obsahovou náplní. Ty zajišťoval **smyčcový orchestr**. Hrál v mnohem menším obsazení – jedna flétna či hoboj, dva klarinety, fagot, dva lesní rohy, dvě trubky, dva pozouny, troje první housle, dvoje druhé housle, jedna až dvě violy, violoncello, kontrabas a bicí. Na programu smyčcového orchestru byly různé výňatky a směsi z oper, směsi z národních písní či díla menších hudebních forem jako intermezza, romance nebo serenády.

Těžištěm umělecké dráhy Františka Kmocha byla především jeho práce s **dechovým orchestrem**. Ta vznikla hlavně ve prospěch Sokola, který potřeboval dechovou kapelu, jež by jim hrála do pochodu a při prostných. O významu sokolských kapel pojednává kapitola 3.1. *Sokolské a dechové kapely*. Činnost Kmochovy dechové kapely byla ze všech tří typů orchestrů tou nejvýznamnější. Jakožto sokolská kapela byl orchestr povinen účinkovat na všech podnicích kolínského Sokola. Později kapela pořádala i samostatné koncerty a zájezdy. Jakousi zvláštní činností dechové kapely byla také slavnostní vítání vlaků na kolínském nádraží, která byla manifestacemi politické či národní povahy, ale hrávali například i při pohřbech. V repertoáru Kmoch věnoval velkou pozornost české tvorbě a tato díla sám upravoval pro dechový orchestr.

V roce 1922, při příležitosti oslav padesátého výročí od založení kapely, byla kapela převzata obcí a stala se tak městskou kolínskou hudbou (dnes MhFK). Sokolské stejnokroje si však kapela ponechala.

Neslýchané úspěchy všech těles Kmochovy kapely dokazuje nemalé množství novinových zpráv a kritik domácích i zahraničních úspěchů. Hlavním cílem Kmochovým bylo pokusit se vytvořit z amatérských hudebníků velké těleso vysoké umělecké kvality nejen

pro pobavení posluchačů, ale i pro zušlechtnění umělecké duše lidské a pro vysoké národní cítění. Svým cílům tedy Kmoch dostal.¹

3.3. Cesty Kmochovy kapely

Pojďme se nyní podívat na některá úspěšná vystoupení, která Kmochova kapela absolvovala. Prvního velkého úspěchu kapela dosáhla již v roce 1873, kdy koncertovala při oslavách stého výročí narozenin Josefa Jungmanna, které vyvrcholily položením základního kamene jeho pomníku na dnešním Jungmannově náměstí v Praze. Z počátku byli posluchači nedůvěřiví, protože kolínskou kapelu ještě neznali. Nakonec ale byla kapela radostným překvapením, jehož vřelé tóny roztleskaly všechny přítomné. Kmochovi k výtečnému výkonu osobně gratulovali i otec národa František Palacký a dr. František Ladislav Riegr. Slavnostní výbor pak Kmochovi předal stříbrnou taktovku s věnováním „*Za zásluhy o českou píseň*“. O tomto prvním velkém úspěchu doposud neznámé kapely napsaly i *Národní listy*:

„ (...) Hudba Sokola kolínského, jež hrála v Praze o slavnosti Jungmannově v sobotu dne 12. t. m. a v neděli dne 13. t. m. dopoledne i odpoledne, získala si precisností a výtečnou souhrou takové uznání, že pozvána byla, aby také ještě v pondělí v zahradě Měšťanské besedy na rozloučenou účinkovala. Shromáždění členové a jiní četní hosté vyznamenali ji také zde nejhluchnějším potleskem a většina provozovaných skladeb musila být opakována...“²

Od té doby patřil František Kmoch se svou kapelou Praze a Praha jim. Orchestr v Praze účinkoval i třikrát do týdne. Všichni členové tam však rádi koncertovali, protože byli vždy náležitě uvítání srdečným publikem.

Dalším velkým počinem Kmochovy kapely bylo putování po Krkonoších a koncertování v některých krkonošských městech roku 1879. V podstatě se jednalo o jakýsi výlet, který pořádal kolínský Sokol. Putování se zúčastnilo cca na 300 osob. Výprava se dostala až na Sněžku. Zájezd vyvrcholil v Trutnově, kde Kmochova kapela koncertovala ráno i večer. Vystoupení sklídila obrovský úspěch i přes to, že v té době byly Krkonoše hustě

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 68-118.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 10.

osídleny Němci. Zde tak vidíme názorný příklad toho, že hudba dokáže utišit i nepřátelské sklony a dokáže sbližovat.

I na Moravě se Kmochova kapela těšila nemalých úspěchů. Vždyť sám Kmoch říkával: „*Moravané by mě samou láskou udusili. Celá kapela, všichni se tam cítíme jako doma. To ani není často pouhé výtečné stravování, to bývají takřka hostiny!*“¹. A není ani divu, že orchestr byl i na Moravě oblíbený. Zasloužil se totiž i o jedno morální vítězství a to v roce 1886 v Třebíči. Tenkrát tam kapela hrála zábavu, ale na sál se dostavili samozřejmě i Němci, kteří začali vykřikovat, že se cítí být utlačováni, když na českém plese hraje kapela z Čech. Tudíž neváhali a ples opustili. Českým posluchačům to však vůbec nevadilo, naopak, zábava byla ještě uvolněnější, protože se z toho nakonec stal opravdu ryze český ples.

Největší, nejdelší a nejvzdálenější zájezd za Kmochova vedení kapela podnikla v roce 1896. Cílem byl Nižnij Novgorod v bývalém carském Rusku. Nicméně ještě zajímavější, než samotná cesta, je způsob, kterým se kapela do Ruska dostala. Tenkrát byla v Nižním Novgorodě pořádána světová ruská hospodářská výstava. Ta byla také spojena se slavností korunovace ruského cara Mikuláše II. V rámci výstavy tak byla zřizována různá zábavná a společenská centra, která byla svěřena do rukou odborníků. Jedním takovým odborníkem byl nájemce a ředitel velkého hotelu a restaurace *Hotel de Europa* Václav Bělohlávek. Ačkoliv žil trvale v Rusku, stále byl původem Čech, takže nezapomněl na svou rodnou vlast a udržoval s ní styky. Díky nim se dozvěděl právě o Kmochově kapele, o které měl jen ty nejlepší zprávy, a tak se ji rozhodl na jistý čas angažovat do Nižního Novgorodu. Jednání probíhalo písemně, ale podmínky byly natolik lichotivé, že Kmoch přijal. Kapela v Rusku hostovala po dobu tří měsíců, každý hráč měl zajištěn měsíční plat 75 rublů, kapelník dvojnásobek. K tomu bylo hrazeno ubytování, strava i jízdné vlakem. O takovém úspěchu se nikomu z kapely ani nesnilo. Bohužel však brzy přišlo studené zklamání. Po stránce umělecké se kapele dařilo na výbornou. Nicméně z důvodu propastných společenských rozdílů, povýšenosti vládnoucích vrstev a jejich opovržení k mužikům, se všichni členové domů navrátili rozčarovani a zklamaní. K tomu přispěl i fakt, že organizace výstavy byla naprosto nedostačující, tudíž kapela hrála pro poloprázdné sály či dokonce prázdné židle.

Ne všechna zájezdy a vystoupení končila smutně. Ze vzpomínek několika členů víme, že docházelo i ke spoustě zábavným situacím. Třeba když o jednom všesokolském sletu

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 15.

v Praze zaspal hráč na velký buben. Všichni v čele se zoufalým Kmochem čekali, ale pak kapelník prohlásil: „Co se dá dělat, půjdeme jako landverák.“ a zadal povel k odchodu. Během průvodu však Kmoch znenadání uslyšel přesné rány velkého bubnu. Když se podíval za sebe, spatřil svého hráče, jak dobíhá průvod, zařazuje se do řady a přitom stačil i bubnovat. Kapelník se sice smál, ale později zřejmě hráč Lazar dostal svůj díl, protože Kmoch byl ve svých zásadách neúprosný.¹

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 10-28.

4. Kmochova kapela po Kmochově úmrtí

Smrt Františka Kmocha byla pro všechny zdrcující ranou. Veřejnost se obávala, že by se tato ztráta mohla stát osudnou pro Kmochovu kapelu a způsobit tak rozpad tělesa. Tuto obavu vyslovil již sám Kmoch před jeho smrtí. Nicméně členové kapely se sešli již pár dní po pohřbu velikána, aby zvolili jeho vhodného nástupce. Jednohlasně se shodli na Kmochově prvním zástupci Vojtěchu Vojtěchovském. Ten však sám uznal, že ve svých padesáti pěti letech již není nejmladším a na kapelu by sám nestačil. Proto pokračovali ve vybírání nástupce a nakonec došli k závěru, že v potaz přichází Alois Vlasák – druhý zástupce Františka Kmocha. Kapela mu plně důvěřovala, protože se již dříve přesvědčila o jeho dirigentských schopnostech a navíc byl v pouhých sedmadvaceti letech výborným houslistou. A tak se stalo, že 5. května 1912 kolínský Sokol schválil a potvrdil Aloise Vlasáka jako nového kapelníka Kmochovy kolínské sokolské hudby.¹

4.1. Alois Vlasák

Alois Vlasák se narodil 2. srpna 1885 v Kolíně. Po dostudování kolínské obecné a měšťanské školy byl rok žákem vojenské hudební školy v Praze, kde studoval hru na klarinet a housle. Odtud přešel k hudbě pěšího pluku č. 30 do Lvova v Haliči. Po roce byl však ze zdravotních důvodů z vojenské služby propuštěn. Tak se tedy roku 1902 vrátil do Kolína, kde se ihned přihlásil za člena Kmochovy hudby. Byl přijat a velmi brzy se toto rozhodnutí „Kmochákům“ vyplatilo. Vlasák totiž hrál skvěle na oba své nástroje, zejména pak na housle. Záhy se stal sólistou. Sám poté začal studovat hudební teorii, především se zajímal o skladbu a dirigování. Vlasákovi píle a tvrdé práce si všimnul i samotný Kmoch, a proto ho roku 1907 stanovil svým druhým zástupcem, přičemž prvním byl již zmiňovaný Vojtěch Vojtěchovský. Alois Vlasák byl řadovým členem Kmochovy hudby do roku 1912, tedy deset let. Téhož roku se po Kmochově úmrtí stal kapelníkem Kmochovy sokolské kapely. Svému předchůdci by zajisté udělal radost. Kapela totiž pod jeho pevnou rukou šlapala jako hodinky a neztratila na své oblíbenosti. Vlasák totiž nezapomněl, že kapela by sice měla udržovat

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 37 – 38.

Kmochův odkaz, ale zároveň musí jít s dobou. Zachoval všechny tři typy kapely – dechovou kapelu, smyčcovou kapelu a symfonický orchestr.¹

4.1.1. Kmochova kapela během světových válek

Těžké časy pro úspěšnou kolínskou kapelu nastaly s rokem 1914 a se sarajevským výstřelem. Veškeré zábavy a koncerty se začaly rušit, což znamenalo i jakousi pauzu pro Kmochovu kapelu. Ta byla oslabena i odchodem členů mobilizovaných do války. Od té doby dostávala kapela jen úřední příkazy ke koncertům při příležitostech různých vítězství apod. Pochopitelně byl i program přísně kontrolován, stejně jako Alois Vlasák. Časté byly i problémy, když se při některých koncertech ozvaly národní či vlastenecké písně, jež pro rakouské uši nebyly zrovna libou hudbou. Nové naděje přineslo až léto roku 1918, kdy se česká hudba opět začala ozývat. A jak potěšující muselo být, když opět zaznívala národní hymna *Kde domov můj*.

Kmochova kapela se i po první světové válce těšila velké oblibě. Jen těžko by šlo vyjmenovat všechna místa, kde kapela hrála. Jednalo se o koncerty, plesy, sokolské slavnosti a jiné. Dokonce byla kapela pozvána i na produkce do zahraničí. Bohužel k zájezdu do Rumunska ani Berlína nedošlo. Až roku 1937 podnikla Kmochova hudba zájezd do jihofrancouzského města Cannes, tam se zúčastnila tamní taneční a hudební soutěže. Kapela zcela suverénně získala první místo, což je důkazem toho, že Vlasák cílevědomě pokračoval v práci zakladatele kapely.

Ani v dobách fašistické okupace neměla Kmochova hudba na růžích ustláno. Pro kapelu nastaly velmi těžké časy. V podstatě se opakovalo to samé, co během první světové války. Kapela musela na jistou chvíli umlknout. Kmochova tvorba byla zakazována pro její přílišně vlastenecký obsah a orchestr byl zván jen na základě úředního příkazu. To však mezi členy nezpůsobilo větší zklamání, kapela totiž vhodně voleným repertoárem během méně častých koncertů posilovala víru lidu v osvobození. V tom byl pro orchestr zásadní rozdíl mezi první a druhou světovou válkou. Během druhé světové války totiž lidé neztratili víru, nepoddal se a fungoval tu i ilegální podzemní osvobozovací činnost. I tak dlouho očekávaného osvobození se všichni dočkali a Alois Vlasák tak se svou kapelou opět zvesela pokračoval v interpretaci, stejně jako za dob první republiky. Tedy až do roku 1954, kdy po čtyřiceti dvou letech práce

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 38 – 40.

s kapelou svět opustil Alois Vlasák. Dirigent, který se svou kapelou prožil chvíle nejtěžší, tedy časy obou světových válek.¹

4.2. Další významní dirigenti

V průběhu dalších desítek let se ve vedení kapely vystřídala spousta významných dirigentů. Hned po Aloisovi Vlasákovi se do čela kapely postavil **Jiří Jaroš**. Violista narozený v roce 1920 ve Smilkově u Votic byl Vlasákovým zetěm a do Kmochovy hudby nastoupil hned v roce 1954. Po roce působení se však kapelnictví vzdal, protože zároveň působil jako hudební režisér a dramaturg pražského rozhlasu, tudíž neměl na kapelu tolik času.

Čtvrtým kapelníkem kolínské hudby se stal **Václav Týr** (*1902), chotěbořský rodák. S Kmochovou kapelou spolupracoval již v dřívějších dobách, a tak byli členové orchestru rádi, že Týr od roku 1955 pokračoval ve šlépějích samotného Kmocha. Během Týrova působení proběhla spousta velmi úspěšných koncertů po celé republice. Vždyť jen v roce 1956 jich kapela absolvovala hned pětatřicet. Týr funkci kapelníka opustil po šesti letech působení, v roce 1961, a odešel do penze. O devět let později umírá v Kolíně.

Jan Vostrčil se narodil roku 1903 v Příluce u Litomyšle. Již v osmnácti letech jako dobrovolník narukoval. Osvědčil se jako výborný muzikant, a tak se později stal učitelem hry na křídlovku ve Vojenské hudební škole. Celý život se pohyboval ve vojenském prostředí a po výslužce odešel jako major do důchodu. Místo v čele Kmochovy kapely mu bylo nabídnuto v roce 1962. Vostrčil s nadšením přijal, protože považoval za velkou část, aby stanul před tak výtečným a populárním dechovým orchestrem. Po úspěšném působení se souborem odchází z funkce kapelníka až v roce 1970, tedy po osmi letech.

Po odchodu Jana Vostrčila se Městský národní výbor v Kolíně se závodním výborem ROH rozhodli obsadit místo kapelníka vypsáním konkurzu. Podívejme se na jeho přesné znění:

„Rada Městského národního výboru v Kolíně spolu se závodním výborem ROH vypisují konkurs na místo vedoucího ‚Kmochovy hudby‘ v Kolíně. – Zaměstnání a záležitost bytu vyřešíme s uchazeči po vzájemné dohodě. – Požadujeme odborné vzdělání příslušného směru

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 40 – 47.

a minimální dirigentskou praxi pět let. – Přihlášky podávejte k odboru školství a kultury Městského národního výboru v Kolíně do 30. 4. 1970.“¹

Na toto vypsání podalo přihlášku hned čtrnáct uchazečů. Ke konkurzu bylo vybráno a pozváno pouhých šest. Za nového kapelníka Kmochovy hudby byl přijat **Zdeněk Josef**, vojenský kapelník posádkové hudby Bratislava. Kvůli nepřestávajícím zdravotním problémům však nebyl kapelníkem ani rok.

Kmochova kapela na čas zůstala bez kapelníka a bez vedení. Se souhlasem ministerstva kultury se stal zřizovatelem Kmochovy hudby přímo Městský národní výbor v Kolíně. A protože nadále nebylo žádného kapelníka, MNV rozdělil tuto funkci na dva posty – vedoucí souboru a dirigent. Vedoucím se v roce 1971 stal **Josef Materna** a dirigentem **Josef Novák**.² Za těchto dob kapela natáčela v televizi či nahrála dlouhohrající desku.

Od roku 1974 stanul v čele Kmochovy hudby **Ivan Fišer**, který vedl i kolínskou filharmonii a DO ZUŠ Kolín. V tomto období se více uvolnily hranice republiky, a tak se kapela mohla podívat i do zahraničí. Soubor se objevil v SSSR (1973), Maďarsku (1973), Bulharsku (1976) aj.

Mezi lety 1978 až 1983 se v kapele vystřídali i další významní dirigenti jako **Miroslav Císař**, **Jan Chromec** či **František Štejnár**. V roce 1983 se do funkce opět vrátil Ivan Fišer, za jehož působení se členkou orchestru poprvé stala i žena Jitka Dušková, dnes Kříčková. Po **Miroslavu Zemanovi** se v čele kapely objevil **Josef Maršík** (1988 – 1997), který s kapelou natočil řadu snímků pro rozhlas, desky, první CD a vystupoval s orchestrem i v televizi.

Za působení **Petra Stříšky** (1998 – 2003) dostal orchestr zcela nový impuls. Byl doplněn o chybějící nástroje, jako jsou saxofony, fagoty, hoboje aj. V roce 2002 kapela nahrála další CD s názvem *Na stříbropěnném Labi*. V srpnu 2003 byl do funkce již potřetí jmenován Ivan Fišer. Ten s kapelou nahrál nové CD složené pouze ze skladeb Františka Kmocha.

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 51.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 47-56.

S orchestrem ještě spolupracoval pět a půl roku až do jara 2009, kdy nastoupil současný dirigent **Mgr. Miloslav Bulín DiS.**, o němž pojednávají následující kapitoly.¹

---

¹ KRONUS, Jaroslav. *Historie města Kolína ve fotografiích a kresbách: Díl 9. František Kmoch a jeho odkaz.* Kolín: Vzdělávací centrum SOFIA, 2004, s. 43-80.

5. Současná podoba souboru

Nyní se pojdme podívat na současný chod Městské hudby Františka Kmocha. K roku 2017 má orchestr 54 hráčů a 2 zpěváky. Ve velkém dechovém orchestru najdeme flétny, pikolu, Es klarinet, 2 hoboje, fagot, B klarinety, lesní rohy, křídlovky, tenor, baryton, B trumpety, Es trumpety, bastrumpetu, B tuby, 4 pozouny, 3 alt saxofony, 3 tenor saxofony, basovou kytaru, bicí sestavu (tympány, baterie, bicí souprava, xylofon, zvony, drobné bicí nástroje,...). V případě potřeby orchestr také využívá klavír či klávesy. Většina hráčů se pohybuje ve věku do třiceti let; nejmladšímu hráči je pouhých dvanáct let a nejstaršímu sedmdesát let. Dirigentem orchestru je od roku 2009 Mgr. Miloslav Bulín, DiS. Orchestr zkouší pravidelně každý čtvrtek od 17:00 do 20:00 v sále v Zámecké ulici v Kolíně.

Orchestr během dlouholetého působení nahrál hned pět CD, z toho dvě pod vedením Miloslava Bulína.

Jak již název vypovídá, Městská hudba Františka Kmocha spadá pod město Kolín. Financování orchestru je tedy součástí rozpočtu města. Veškeré finanční operace provádí finanční odbor města. Organizační složka města je zřizovaná podle Zákona o pravidlech územních rozpočtů (zákon č. 250/2000 Sb.). Z financí, které město orchestru poskytuje, jsou tedy hrazeny veškeré potřebné propriety – nástroje, opravy nástrojů, uniformy, doprava aj.

Pod Městskou hudbu Františka Kmocha také spadá Malý dechový orchestr, založen byl roku 2013. Jedná se o malé hudební těleso tvořené hráči MhFK. Orchestr hraje taneční zábavy, popřípadě koncerty, které jsou doplněny prezentacemi o Františku Kmochovi. Základem repertoáru je zejména česká lidová dechovka. Obsazení orchestru je typické pro malé dechovky, tedy Es klarinet, B klarinety, křídlovky, B trubka, tenor, baryton, tuba, doprovody, bicí a zpěvy. Kapelníkem a současně i jedním z hráčů Malého dechového orchestru je dirigent Městské hudby Františka Kmocha Miloslav Bulín.¹

---

¹ BUCKOVÁ, Klára. Osobní rozhovor s Mgr. Jitkou Kříčkovou, Kolín, 30. 11. 2017.

5.1. Miloslav Bulín

Mgr. Miloslav Bulín, DiS. (*1960) se hudbě věnuje již od útlého dětství. Absolvoval Vojenskou hudební školu v Roudnici nad Labem jako hráč na trubku a housle. Své hudební vzdělání si rozšířil o absolutorium na plzeňské konzervatoři (1983) a později i na konzervatoři v Brně (1987) v oboru dirigování. Záhy na to se stal velitelem Vojenské hudby v Klatovech, po reorganizaci vojenských hudeb pak zástupcem velitele Posádkové hudby v Karlových Varech. Další kroky Miloslava Bulína směřovaly do Prahy, kde působil několik let jako dirigent a později téměř deset let jako velitel a hlavní dirigent Posádkové hudby Praha – vojenského profesionálního orchestru. Na jaře roku 2009 se stává šéfdirigentem Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně. Za jeho působení došlo k neobvyklému vzrůstu umělecké kvality orchestru, především díky výrazné proměně repertoáru, který čerpá z aranží Miloslava Bulína. Pod jeho taktovkou také MhFK absolvovala i několik velmi úspěšných zájezdů do zahraničí, např. do Itálie, Rakouska, Slovinska, Německa a Švýcarska.

Za největší úspěch považuje sám Miloslav Bulín koncert z roku 2014 v chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře, kde MhFK pod jeho vedením interpretovala světovou premiéru mše *Missa Brevis* od autora Jiřího Pavlici.¹ O tom, že koncert byl velmi úspěšný, se můžeme přesvědčit i z novinového článku *Kolínského presu*:

„Chrám sv. Barbory zaplněn do posledního místečka, atmosféra i akustika ještě umocnily hudební zážitky. Za řízení uměleckého vedoucího a dirigenta Mgr. Miloslava Bulína, Učitelského smíšeného pěveckého sboru Tyl pod vedením Zdeňka Licka, se sólisty Vendulou Chmelíkovou, Zdeňkem Lickem (zpěv), Viktorem Darebným (varhany), Janem Molingerem (hoboj) a Indi Stivínem (kontrabas) to byl ten nejúžasnější výkon, který s dojetím kvitoval přítomný autor Jiří Pavlica, ale také všichni posluchači. Závěrečné dlouhotrvající ovace ve stoje to dokazovaly. (...) Lidský um a krása hudby způsobily dojemné chvění a husí kůži nejen mně. Díky muzikanti, díky!“²

---

¹ BUCKOVÁ, Klára. Osobní rozhovor s Mgr. Miloslavem Bulínem, DiS., Kolín, 30. 11. 2017.

² DAŘÍLKOVÁ, Jana. Světová premiéra Městské hudby Františka Kmocha v kutnohorském chrámu sv. Barbory. *Kolínský Pres* [online]. 7. 6. 2014. Dostupné z: <https://www.kolinskypres.cz/clanek-svetova-premieramestske-hudby-frantiska-kmocha-v-kutnohorskem-chramu-sv-barbory->. [cit. 2017-12-06].

5.2. Vystoupení

Koncerty v kutnohorském chrámu sv. Barbory ve spolupráci s MhFK jsou pořádány od roku 2013 a staly se tak každoroční slavnostní událostí. Co se týče koncertů, MhFK má několik stálých vystoupení, např. březnové koncerty spolu s *Dechovým orchestrem ZUŠ Kolín*, pravidelné vánoční koncerty v městském divadle či vystoupení při příležitosti festivalu *Kmochův Kolín*. Unikátními jsou také koncerty pořádané v rámci *Kulturního léta v Senátu Parlamentu České republiky*, jež se konají každý rok v září. V roce 2017 zde MhFK vystoupila již po osmé. Ke klasickým akcím také patří pietní akty. Zejména potom pietní akt u hrobu Františka Kmocha při příležitosti festivalu *Kmochův Kolín* nebo 28. 10. při pomníku Tomáše Garrigue Masaryka v Kolíně.¹

---

¹ *Městská hudba Františka Kmocha Kolín* [online]. [cit. 2017-12-06]. Dostupné z: <http://www.kmochovahudba.cz/>.

6. Repertoár orchestru a jeho žánrové proměny za dobu působení souboru

Ve výše uvedené kapitole jsme se zaměřili na současnou podobu MhFK a na některá vystoupení orchestru. Je třeba se tedy také seznámit s repertoárem, který za dobu působení souboru prošel nemalými změnami.

V dobách působení Františka Kmocha hrával orchestr především na sokolských sletech a tanečních zábavách. Od toho se samozřejmě odrážel i repertoár. Kmoch pro kapelu upravoval různé národní taneční písně a brzy začal komponovat i vlastní taneční písně. Neodmítal však ani cizí taneční tvorbu, jako např. Straussovy valčíky. Později se však držel výhradně českých děl. Kmoch se však nesnažil uspokojit jen taneční rytmikou, ale pamatoval i na politický stav. Záměrně tak do repertoáru zahrnoval i písně satiricko-politického obsahu a na sále tak bylo hned veseleji. Přední místo v programech měly hlavně pochody. Z počátku nebylo jiných pochodů, než těch rakouských vojenských. Ty však obecenstvu nevyhovovaly, protože jim chyběl český obsah. Z toho důvodu začal Kmoch komponovat své pochody, pochody české. Zaměřil se hlavně na úpravu lidových písní. Kdo by také neznal pochody jako *Andulko Šafářová*, *Česká muzika*, *Hoj*, *Mařenko*, *Jara mládí*, či *Kolíne*, *Kolíne*. Koncertní hudbu vážné tvorby provozoval symfonický orchestr pouze ve větších sálech, nejčastěji v Kolíně. Vážnou hudbu měla v repertoáru i dechová kapela, ale takové skladby hrávala jen při významnějších slavnostech. František Kmoch tak tímto mnohostranným programem získal cestu k srdcím posluchačů. Venkovské posluchače seznamoval s vážnou koncertní a operní hudbou, zvláště českých skladatelů. Jinak by se k venkovanům tento žánr nedostal. Kmoch tak probouzel upadající zájem o národní a znárodnělé písně. Toho docílil hlavně spojením hudby se zpěvem.¹ Tak plnil hlavní cíl své kapely „*povzbuzovat a vést národ ke zdravému vlastenectví a posilovat jej i v zápase za spravedlivá lidská práva*“.²

V současné době se však orchestr zabývá především koncertní činností. Na programu jsou tedy i skladby světových skladatelů, a to jak koncertní, tak operní kusy. Dobrým příkladem jsou díla jako *Farandola* (G. Bizet), *Ombra mai fu* z opery *Xerxes* (G. F. Händel), či *Toccata* z opery *Orfeus* (C. Monteverdi). Ani česká tvorba však není opomíjena. V roce 2014 orchestr předvedl již zmiňovanou světovou premiéru mše *Missa Brevis* autora Jiřího Pavlici. Slyšet

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 119-134.

² CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971, s. 134.

můžeme díla od světoznámých českých autorů, tj. Dvořák, Smetana, Martinů, Suk,... Aby však orchestr vyhověl i vysokým nárokům posluchačů současné doby, nezaměřuje se pouze na klasiku, ale i na moderní a populární tvorbu. Vyslechnout tedy můžeme filmové soundtracky jako *Piráti z Karibiku* (H. Zimmer), *Tři oříšky pro Popelku* (K. Svoboda), *Tenkrát na západě* (E. Morricone), *Hallelujah* (L. Cohen), či známé populární a muzikálové skladby. Hlavní zásluhu na takto pestrém programu má zejména Miloslav Bulín. Ten totiž sám vytváří aranžmá většiny skladeb pro Městskou hudbu Františka Kmocha, díky čemuž může orchestr potěšit široké spektrum posluchačů. Soubor však nezapomíná ani na původní záměr zakladatele Františka Kmocha. V repertoáru tak tedy najdeme i několik Kmochových pochodů – *Lví silou*, *Kolíne, Kolíne* či *Zlatá Praha*.¹

---

¹ Programy koncertů MhFK.

7. Význam souboru v kontextu města Kolín

Již z názvu Městská hudba Františka Kmocha vyplývá, že orchestr spadá pod město Kolín. Je tak tedy zcela jasné, jak důležitou funkci soubor pro město vykonává. Jedná se o jakousi reprezentační složku města. Při každé významné městské slavnosti je orchestr přítomen. Ať už se jedná o pietní akty, festival *Kmochův Kolín*, či *Den záchranářů*. Soubor svým názvem reprezentuje město při koncertech po celé republice. Ať už se jedná o koncerty v Poděbradech, ve Zlíně nebo o hudební festivaly jako *Koletova Rtyně*. Již v minulosti byl orchestr natolik populární, že město Kolín znal každý hlavně pro Kmochovu kapelu. Pojďme se podívat na slova předních českých hudebních skladatelů, kteří měli tu čest s MhFK:

Leoš Janáček – „Dnes zde mluví a jásá z hudebních nástrojů nefalšovaná česká duše muzikantská k českému srdci. Ani nevíte, jak jste vřelým pojetím národní písně vykonali kus buditelské práce, které by nevyvážilo ani deset plamenných řečí na vlasteneckém táboru. (Na koncertě Městské hudby Františka Kmocha v Brně v roce 1882).“¹

Antonín Dvořák – „Dobrou dechovou muziku poslouchám rád... Někteří učení hudebníci říkají, že to nemohou vystát, ale já jim nevěřím a myslím, že to říkají jen proto, aby se zdáli ještě učenějšími.“²

Na těchto prohlášeních můžeme vidět, že kapela byla známá a oblíbená nejen u prostého lidu, ale i mezi významnými hudebními znalci. A nejednalo se jen o znalce tuzemské. Kmochova kapela měla velký ohlas i v zahraničí, kam často jezdila na zájezdy.

7.1. Kmochův Kolín

Tradice festivalu *Kmochův Kolín* spadá až do června roku 1961. Tehdy se totiž v Kolíně konala soutěž dechových orchestrů. Předsedou hodnotící komise byl Karel K. Chvalovský. Ten navrhl, aby se zúčastněné soubory vydaly na jakousi pouť k hrobu Františka Kmocha. U hrobu Chvalovský promluvil o významu Františka Kmocha. Chvalovský později na besedě s osvětovými pracovníky Kolína podal návrh, aby se každý rok konal festival dechových orchestrů k uctění Kmochovy památky a k podpoře práce dechových souborů. Festival tedy dostal název *Kmochův Kolín*. První festival uskutečněný v létě 1962 se konal jen za účasti

---

¹ Řekli o Kmochově kapele. *Kultura v Kolíně*. Kolín: Městské kulturní středisko, 1982 (6), s. 12.

² Řekli o Kmochově kapele. *Kultura v Kolíně*. Kolín: Městské kulturní středisko, 1982 (6), s. 12.

kapel daného kraje. Druhý ročník už byl celostátní. Festival se tak nadále rozrůstal. Po čase zde začaly hostovat i zahraniční dechové orchestry. *Kmochův Kolín* tedy můžeme považovat za mezinárodní hudební festival.¹

V současné době se festival koná každý rok v červnu, a to od pátku do neděle. Hudbu můžeme slyšet znít z nejrůznějších koutů Kolína. Hlavní pódium najdeme na Karlově náměstí. Produkce však probíhají i na Kmochově ostrově či v chrámu sv. Bartoloměje. Každý den proběhnou desítky koncertů, jejichž časový harmonogram je pečlivě promyšlen tak, aby se divák nikdy nenudil. Hlavním festivalovým dnem je sobota. Tehdy občané uctívají Kmochovu památku u jeho hrobu za přítomnosti Městské hudby Františka Kmocha. Velkou podívanou je také odpolední průvod končící na Karlově náměstí, do kterého jsou zapojeny všechny zúčastněné kapely. Nedělní závěr festivalu představuje jakousi třešničku na dortu celého hudebního víkendu – společné vystoupení všech spojených orchestrů, tzv. *monstrkoncert*. Skladby na něj jsou předem vybírány, opomenuta není ani společná zkouška konající se den před vystoupením. Logicky se jedná především o skladby z dílny Františka Kmocha. Není *Kmochova Kolína* bez jeho slavného díla *Kolíne, Kolíne*. Dnes festival ale není už jen o hudbě. Najdeme zde i spoustu tanečních vystoupení, převážně vystoupení s mažoretkami. Ty mají samostatná vystoupení, ale také se všechny zúčastněné mažoretky připojují k průvodu, a krásně ho tak zdobí. Festival se konal každý rok, vyjma roku 2006, kdy byl z organizačních důvodů zrušen. K roku 2017 se tedy konal již 54. ročník festivalu *Kmochův Kolín*. Každoročně se festivalu zúčastní až na 1500 hudebníků a 250 mažorettek.

---

¹ CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974, s. 57-58.

Závěr

Ve své práci jsem se snažila zmapovat historii a současnou podobu Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně. Důležitou součástí této práce bylo i zpracování několika kapitol o tomto významném hudebním skladateli, jeho vlivu na město Kolín a kolínskou hudbu obecně.

Historie Kmochovy kapely je poměrně často zpracovávané téma. Oproti tomu současná podoba kapely nebyla dle mých informací podrobněji zpracována vůbec. Proto jsem se snažila čtenáři více přiblížit současné dění a také repertoár orchestru. To však nebylo vůbec jednoduché, protože k tomuto tématu nejsou žádné oficiální prameny. Musela jsem tedy čerpat pouze z rozhovorů a interních materiálů souboru. I přesto si myslím, že jsem téma zpracovala nejlépe, jak jen to šlo.

Myslím, že zpracováním této práce jsem plně dosáhla hlavních i vedlejších cílů, které jsem si na začátku práce stanovila. I přes to se domnívám, že by si současná podoba Městské hudby Františka Kmocha zasloužila mnohem více pozornosti, aby se všichni dozvěděli, že i orchestr s mnohaletou tradicí se dokáže zavděčit posluchačům všech věkových kategorií.

Resumé

Bakalářská práce pojednává o historické i současné podobě známého kolínského orchestru Městská hudba Františka Kmocha. Práce zahrnuje část s životopisem pana Kmocha, počátky jeho kapely, jejích dirigentů a společných tuzemských i zahraničních úspěchů. Významným přínosem této práce je osobní rozhovor se současným dirigentem Mgr. Miloslavem Bulínem, DiS. Závěrečná část obsahuje zmínku o mezinárodním festivalu *Kmochův Kolin*.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

- KAPUSTA, Jan. *Dechové kapely, pochod a František Kmoch*. Praha: Supraphon, 1974.
- CHVALOVSKÝ, Karel. *Sto let Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně: Almanach k jubileu let 1872 – 1972*. Praha: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1974.
- CHVALOVSKÝ, Karel. *František Kmoch: život českého muzikanta a vlastence*. Praha: Panton, 1971.
- František Kmoch. In: *57 osobností Středočeského kraje*. Praha: Středočeská turistická a informační služba, 2009.
- KRONUS, Jaroslav. *Historie města Kolína ve fotografiích a kresbách: Díl 9. František Kmoch a jeho odkaz*. Kolín: Vzdělávací centrum SOFIA, 2004.
- MORAVEC, Otakar. *To byl český muzikant: Profil sokolského kapelníka Františka Kmocha*. Kolín: Otakar Moravec u fy. J. L. Bayer, 1940.
- *František Kmoch kapelník 1848 – 1912*. Kolín: Muzeum v Kolíně, 1977.
- ŽÁČEK, Jaroslav. *František Kmoch a jeho tradice*. Kolín, 1963.
- MAREK, Robert. *Šedesát let městské hudby kolínské: almanach k jubileu let 1872 - 1932*. Kolín: Bayer, 1932.
- ŽÁČEK-DOMAŽLICKÝ, Jaroslav. *K sedmdesátiletému jubileu Kmochovy hudby*. Praha: Lapáček, 1942.
- HOZNAUEROVÁ, Libuše, SAJVERA, Bohuslav, NOUZÁKOVÁ, Anna. *Osobnosti Zásmucka*. Zásmuky, 2007.

Elektronické zdroje

- *Městská hudba Františka Kmocha Kolín* [online]. [cit. 2017-12-06]. Dostupné z: <http://www.kmochovahudba.cz/>.
- *Základní umělecká škola Františka Kmocha Kolín* [online]. [cit. 2017-12-06]. Dostupné z: <http://www.zus-kolin.cz/>.
- *Kmochův Kolín* [online]. [cit. 2017-12-06]. Dostupné z: <http://www.kmochuvkolin.cz/>.
- *Kolínský Pres* [online]. [cit. 2017-12-06]. Dostupné z: <http://www.kolinskypres.cz/>.

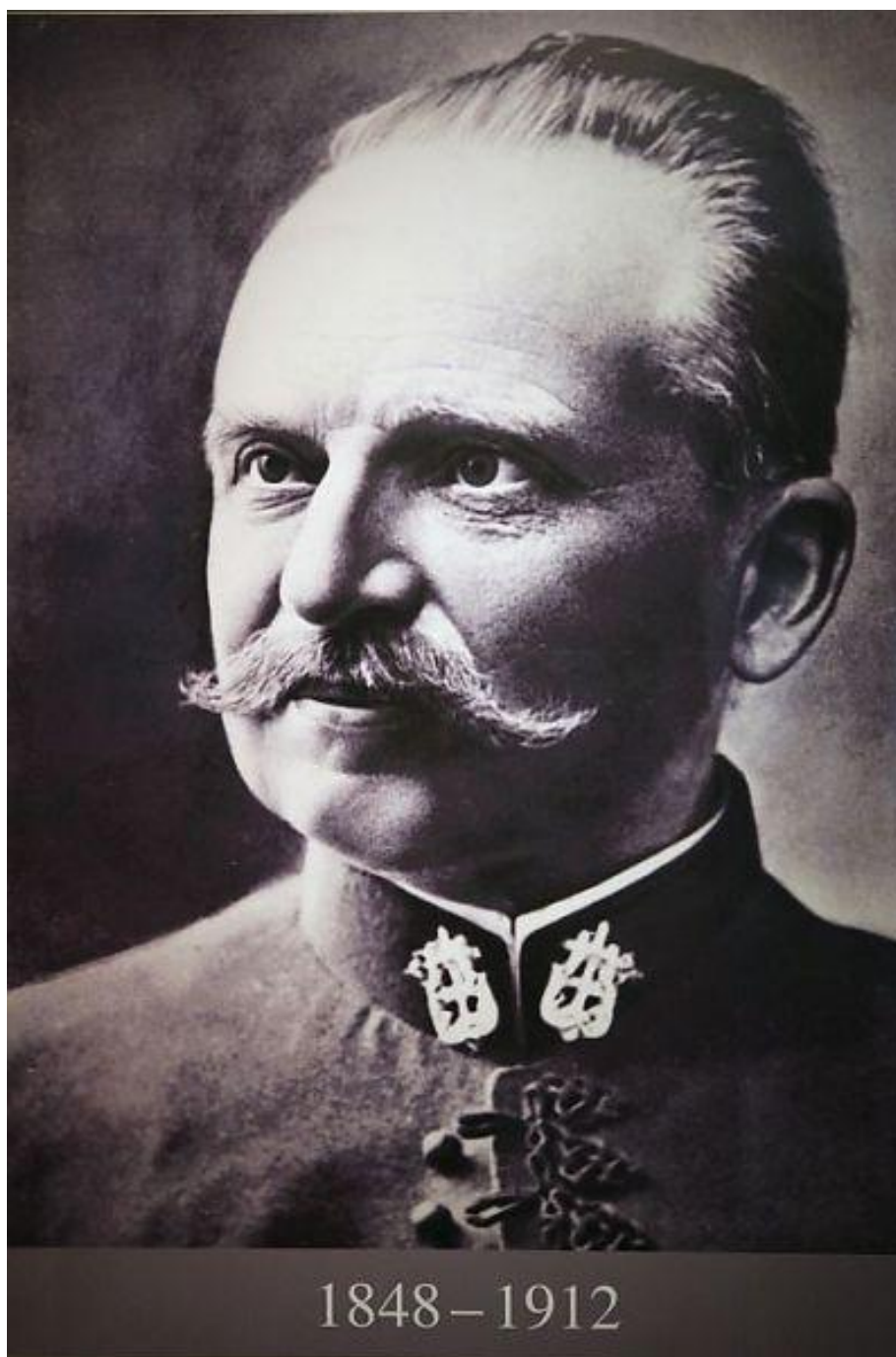
Další zdroje

- Rozhovory s členy souboru
- Zvukové nahrávky
- Programy koncertů

Seznam příloh

- I.** František Kmoch
- II.** Kmochův pomník na Kmochově ostrově (1913)
- III.** František Kmoch se svou kapelou
- IV.** Městská hudba Františka Kmocha (2011)
- V.** Miloslav Bulín

Obrazové přílohy

I. František Kmoch¹

---

¹ Po stopách Františka Kmocha. *Cesty a památky* [online]. [cit. 2017-12-08]. Dostupné z: <http://www.cestyapamatky.cz/cestopisy-cesko/po-stopach-frantiska-kmocha>.

II. Kmochoňův pomník na Kmochoňě ostrově¹

---

¹ Památník Františka Kmochoň. *Cesty a památky* [online]. [cit. 2017-12-08]. Dostupné z: <http://www.cestyapamatky.cz/kolinsko/kolin/pamatnik-frantiska-kmochoň>.

III. František Kmoch se svou kapelou¹

IV. Městská hudba Františka Kmocha²

---

¹ František Kmoch. *Cesty a památky* [online]. [cit. 2017-12-08]. Dostupné z: <http://www.cestyapamatky.cz/toulava-kamera/33-kolin-frantisek-kmoch>.

² *Městská hudba Františka Kmocha* [online]. [cit. 2017-12-08]. Dostupné z: <http://www.kmochovahudba.cz/>.

V. Miloslav Bulín¹

---

¹ *Bojovníci* [online]. [cit. 2017-12-08]. Dostupné z:
<http://www.bojovnici.cz/modules/okno.php?dirSoubor=http://www.bojovnici.cz/data/cz/clanky/103/bulin.jpg&odkazPopis=Dirigent+Mh+Fr.+Kmocha%2C+Miloslav+Bul%EDn&w=800&h=532>.

Anotace

Jméno a příjmení:	Klára Bucková
Katedra:	Katedra hudební výchovy
Vedoucí práce:	PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2018

Název práce:	Městská hudba Františka Kmocha
Název v angličtině:	Municipal Band of František Kmoch
Anotace práce:	Tato práce se zabývá historií <i>Městské hudby Františka Kmocha</i> . Zpočátku se věnuje osobnosti Františka Kmocha a jeho vlivu na vznik a vývoj orchestru. Zvláštní pozornost je věnována současné podobě orchestru, současnému dirigentovi a repertoáru orchestru. Poslední kapitola téma uzavírá obeznámením s významem souboru v kontextu města Kolín.
Klíčová slova:	František Kmoch, Kolín, dechová hudba, orchestr, dirigent, Kmochův Kolín
Anotace v angličtině:	The thesis deals with history of <i>Municipal Band of František Kmoch</i> . At first, the thesis is dedicated to the personality of František Kmoch and his influence on the formation and development of the orchestra. Particular attention is dedicated to the current form of the orchestra, current conductor and the repertoire of the orchestra. The last chapter deals with the importance of the ensemble in the context of the city Kolín.
Klíčová slova v angličtině:	František Kmoch, Kolín, brass music, orchestra, conductor, Kmoch's Kolín
Přílohy vázané v práci:	5 příloh
Rozsah práce:	31 stran
Jazyk práce:	Český

